

Kriminalpolitiskt program

Sverigedemokraterna 2011

Vi anser

att brottsbekämpning och rätten för medborgarna att fritt kunna röra sig ute i samhället, utan rädsla för att bli utsatta för våld, vid sidan av invandringspolitiken ska vara partiets mest prioriterade politiska område.

Inledning

Begreppet trygghet kan betyda många saker, det kan avse ekonomisk trygghet såväl som fysisk trygghet, det kan handla om situationen i arbetslivet, i skolan, eller i hemmet. Dagens Sverige är ett land som står inför stora utmaningar gällande medborgarnas trygghet. En av de mest grundläggande tryggheterna är den att inte behöva utsättas för ett brott. Tyvärr har just denna trygghet kommit att blivit nedprioriterad och sällan diskuterad i det politiska samtalet. Sverigedemokraterna har som ambition att profilera sig inom det kriminalpolitiska området av den anledningen att partiet ser tryggheten att inte utsättas för brott som grundläggande för att andra former av trygghet ska ha möjlighet att existera.

Det är statens viktigaste uppgift att garantera medborgarna trygghet och säkerhet. Brottsoffers och potentiella brottsoffers intressen måste sättas före brottslingarnas. I dagens samhälle har en kriminell handling reducerats till ett misslyckande av samhället och vård- och rehabiliteringstanken har intagit en dominerande roll i debatten. Sverigedemokraterna anser att det är fel prioriteringar.

Om respekten för lag och ordning ska upprätthållas så måste grov brottslighet straffas hårt och rättvist för att markera att samhället sätter laglydiga medborgares intressen i första rummet. Straffen ska alltid stå i samklang med den allmänna rättsuppfattningen. Sverigedemokraterna föreslår omfattande reformer för att komma till rätta med den utveckling som sker i dagens Sverige.

Ideologiska överväganden

Sverigedemokraterna menar att utvecklingen inom kriminalpolitiken i Sverige har gått åt fel håll de senaste decennierna. Under 1900-talet höjdes, med all rätt, röster för bättre villkor i fängelser och möjlighet till rehabilitering och återanpassning av brottslingar. Tyvärr har dessa idéer nu nästan helt ersatt brottsofferperspektivet. Ett straff har reducerats till vård, fokus har flyttats från brottsoffer och samhällets bästa till brottslingens perspektiv. Sociologi har kommit att spela en dominerande roll där brottslingars motiv förklaras utifrån uppväxt, socioekonomiska förhållanden samt olika psykosociala omständigheter.

Det är naturligtvis viktigt ur ett samhällsperspektiv att analysera varför brott begås för att på bästa möjliga sätt kunna stävja det. Negativa sociala faktorer avseende socioekonomisk bakgrund, uppväxtförhållanden och andra bakomliggande faktorer bör motverkas genom en rättvis fördelningspolitik där varje barn ska ha rätt till en trygg uppväxt, en bra skola, och ett fungerande skyddsnät. En bra välfärd med rätt prioriteringar är det bästa sättet att motverka nyrekrytering i brottslighet.

Men rättvisa handlar också om upprättelse för brottsoffret, det handlar om att skydda samhället från fortsatt brottslighet och det handlar om att samhället tydligt markerar mot dem som skadar andra. Vi ser inget motsatsförhållande mellan att å ena sidan värna brottsoffren och de laglydiga medborgarna och å den andra sidan vårda och återanpassa dömda brottslingar.

Sverigedemokraterna är anhängare av den absoluta straffrätten vilket ställer upp tre mycket tydliga kriterier.

- 1. Ekvivalensprincipen, att lika fall behandlas lika**
- 2. Proportionalitetsprincipen, att straff ska stå i proportion till det brott som begåtts**
- 3. Skuldprincipen, att gärningsmannen ur subjektiv synpunkt kan betraktas som ansvarig för sina handlingar**

Principerna utgör en grund för våra ställningstaganden och ska vägleda oss i den politik vi formulerar. Vår målsättning är att få en så rättvis bedömning av varje enskilt mål som är möjligt. Detta innebär inte att principer får gå före pragmatiska lösningar, för varje huvudregel finns det en mängd undantag.

Därtill anser vi att brottsoffrets rätt till upprättelse samt det allmänpreventiva och individualpreventiva synsättet som går ut på att avskräcka medborgare från att begå brott, samt förhindra att redan dömda brottslingar begår nya brott, hör till kriminalpolitikens grundstenar. Det sistnämnda kan självfallet ske genom rehabilitering men med ny grov organiserad brottslighet som handlar om egna livsval där vinstmaximering är högsta prioritet anser vi att ett långt kännbart fängelsestraff är den bästa lösningen för att skydda laglydiga medborgare. Detta är utgångspunkterna för vår kriminalpolitik.

1. Trygghet för individen

Vi anser

att ett system ska införas där staten betalar ut utdömda skadestånd till brottsoffret efter det att domen vunnit laga kraft och där staten därefter kräver in beloppet från gärningsmannen.

att vittnesskyddet ska stärkas.

att utökade säkerhetskontroller ska införas i våra svenska domstolar.

att man snarast ska möjliggöra för ett offentligt register med dömda pedofiler

Statlig garanti för skadestånd till brottsoffer

Idag kan en person som döms för ett brott dömas att betala skadestånd till brottsoffret. Problemet är att brottsoffret själv, med Kronofogdemyndighetens hjälp, måste kräva gärningsmannen på det utdömda beloppet. Om gärningsmannen inte betalar ska offret vända sig till sitt försäkringsbolag i ett försök att få ersättning. Fungerar inte detta ska brottsoffret själv ta kontakt med Brottsoffermyndigheten. Här ska offret skriftligen ansöka om att få det som kallas brottsskadeersättning, vilket kan skilja sig från det skadestånd personen i fråga blivit tilldömd. Denna procedur, där offret återigen måste förklara sig och vädja till gärningsmannen, utgör ytterligare en förnedring och ett ifrågasättande av offret. Dessutom är denna process inte en garanti för att offret får den ersättning som en domstol en gång beslutat.

Sverigedemokraterna vill istället se ett system där staten betalar ut det utdömda skadeståndet till brottsoffret och därefter kräver in pengarna från gärningsmannen. Det skulle alltså innebära att offret så snart domen vunnit laga kraft får sitt skadestånd, samtidigt som staten tar hand om vidare behandling och kontakt med gärningsmannen, som sig bör i en rättsstat. Dessa förändringar skulle minska frustrationen och det onödiga lidande som åsamkas ett offer på grund av dagens system för skadeståndsutbetalningar.

Vittnesskydd och ökad säkerhet i domstol

Även goda medborgare som sätter sig i vittnesbåset är idag utsatta och vittnar alltför ofta med fara för sitt eget liv. Rättsväsendet har inte förmått hantera den organiserade brottslighetens grenar som sprider sig ända in i rättssalen. Vittnestrakasserier blir allt vanligare, ibland med våldsam utgång. Övergrepp i rättsak är ett mycket allvarligt brott då det inte bara riktar in sig mot individer utan utgör ett hot mot rättsstaten, och i slutändan det demokratiska statskicket. Sverigedemokraterna vill se ett kraftigt utökat stöd till vittnesskyddet. Det handlar om polisskydd, hjälp med bostadsbyte och andra säkerhetsåtgärder. Även de juridiska ombuden har på senare år fått motta både hot, trakasserier, och rena våldsdåd från kriminella nätverk. Också här förordar vi ett ökat skydd.

Utöver detta vill vi att säkerhetskontroller i domstol ska få genomföras i förebyggande syfte, utan att en konkret risk för allvarlig brottslighet behöver ha identifierats. Säkerhetskontroller ska därigenom kunna beslutas för en längre tid än vad som i dag är möjligt. Ett genomförande av förslaget innebär att domstolsentréer måste byggas om och viss teknisk utrustning införskaffas. Betydligt fler ordningsvakter kommer också att behövas.

Offentligt register över dömda pedofiler

Till skydd för medborgarna bör ett offentligt register över dömda pedofiler samt flerfaldigt dömda våldtäktsmän inrättas. För föräldrar ska möjligheten finnas att via detta register få information om dessa gärningsmän bor i ens närområde samt om någon väljer att flytta in i området.

Det finns flera exempel på länder med liknande register t.ex. USA, Kanada, och England. I dessa länder har man insett värdet av att värna om de laglydiga medborgarnas rätt till trygghet och frihet. Vi anser att nolltolerans mot sexualbrott och krafttag mot den sexualbrottsvåg som drabbat Sverige är av största vikt för att skydda våra barn och kvinnor, de som är mest utsatta för denna typ av brottslighet.

Ett register har även en preventiv verkan i det att barnfamiljer kan välja att inte bosätta sig i ett område där en dömd sexualbrottsling bor, dessutom kommer den dömda brottslingen känna att det finns en kontrollfunktion, något som antas ha en avskräckande effekt.

De uppgifter om gärningsmännen som kommer att ingå i registret omfattas redan av offentlighetsprincipen då domar i regel är en offentlig allmän handling. Registret är ett effektivt sätt för vanliga människor att få tillgång till dessa uppgifter.

2. Hårdare tag mot brottsligheten

Vi anser

att riktigt livstidsstraff utan möjlighet till benådning ska införas.

att straffen ska skärpas rejält för våldsbrott.

att preskriptionstiden för grova våldsbrott ska tas bort.

att mängdbrottslighet ska dömas hårdare.

att en tredje gången gillt-princip ska införas.

att regeln om frigivning efter två tredjedelar av tiden ska tas bort för vissa brott.

att det ska vara betydligt lättare att utvisa kriminella utlänningar

att obligatorisk lagring av biometriska uppgifter rörande utvisningsdömda utlänningar ska införas.

att elektronisk fotboja ska kunna användas för grova brottslingar efter avtjänad tid i fängelse

Straffskärpningar och riktigt livstidsstraff

Sverigedemokraterna vill se kraftiga straffskärpningar vad gäller våldsbrott. Det innefattar även en rejäl höjning av miniminivåerna eftersom svenska domstolar oftast dömer i nedre delen av straffskalan. Svensk livstid innebär i praktiken 18 års fängelse enligt rättspraxis, med 2/3 frigivning 12 års fängelse. Sverigedemokraterna vill se införandet av verklig livstid där det även ska vara möjligt att utdömda livstid utan möjlighet till benådning. Riktiga livstidsstraff ska kunna utdömas för brott som idag enligt brottsbalken kan medföra livstidsstraff. Utöver detta ska riktiga livstidsstraff kunna utdömas för upprepad grov våldsbrottslighet av särskild hänsynslöst och våldsamt natur, till exempel för synnerligen grov misshandel, grov våldtäkt eller en kombination av dylika grova våldsbrott.

Borttagande av preskriptionstid för grova brott

Preskription av brott motiveras av rättspolitiska, humanitära och praktiska skäl. Det är rimligt att mindre brott som begåtts för flera decennier sedan skrivs av. Däremot har det på senare tid uppkommit helt orimliga situationer där exempelvis en hivsmittad våldtäktsman som är misstänkt för över 100 våldtäkter kan undgå straffansvar genom att hålla sig borta tillräckligt länge. Det finns många andra exempel på att rättsvisan inte får ha sin gång på grund av att brottet preskriberats. Sverigedemokraterna vill se ett avskaffande på preskriptionstiden för grova våldsbrott med motivering att det allmänna ska kunna garantera trygghet för de människor som blir utsatta för allvarlig brottslighet.

Döm mängdbrottslighet hårdare

I dagens Sverige finns det generösa rabattsystem för den som lever en kriminell livsstil. Det handlar dels om en s.k. mängdrabatt som grundar sig i att ju fler brott en person begår desto mindre påföljd på varje efterkommande brott. Vid flerfaldig brottslighet gäller enligt 26 kap. 2 § Brottbalken (BrB) en särskild straffskala.

Utgångspunkten för den gemensamma straffskalan är det svåraste av de högsta straff som kan följa på brotten. Med ett visst tillägg utgör det straffskalans maximum. Tillägget är som minst ett år och som mest fyra år beroende på hur allvarlig brottsligheten är. Ett totalt avskaffande av mängdrabatten för alla typer av brott skulle kunna ge oönskade konsekvenser. Även om det moraliskt sett kan kännas fel att ge ”rabatt” på andra människors lidande finns det ändå en poäng att inte tillämpa det som kallas kumulationsprincipen där straffskalorna adderas för varje brott. Detta eftersom det rent teoretiskt kan innebära att en som klottrar flera gånger kan få högre straff än en person som begått ett mord. Istället bör vi liksom idag applicera ett system med skarpare strafftillägg.

Det bör undersökas om brott under punkt ett i 26 kap. 2 § i BrB istället ska ha ett minimitillägg på sex månader och ett maxtillägg på två år. Under punkt två ett minimitillägg på ett år och ett maxtillägg på fyra år. Under punkt tre ett minimitillägg på två år och ett maxtillägg på åtta år. Genom att införa minimitillägg försäkras det att gärningsmannen som uppenbarligen begått flera brott alltid ådrar sig ett ordentligt förlängt straff vilket bör vara naturligt och med utökat maxtillägg ges samhället möjligheten att i straffet mycket tydligare ta med det faktum att en person begått flera brott, vilket borde göra mer utslag för straffvärdet än vad det gör idag. Det kommer dock alltid finnas undantag från föreslagna regel. I fall då det rör sig om grovre upprepad våldsbrottslighet vill vi se ett totalt avskaffande av alla typer av rabatter.

Tredje gången gillt

Sverigedemokraterna vill vidare att principen ”tredje gången gillt” bör gälla för våldsbrott, sexualbrott och narkotikabrott som resulterat i fängelse (också villkorlig sådan). Om en person för tredje gången inom en sjuårsperiod begår ett sådant brott bör gärningsmannen per automatik dömas till lagens maxstraff för det av de begångna brotten som har det högsta maxstraffet plus det maxtillägg som ges vid flerfaldig brottslighet.

Ändra regeln om frigivning efter två tredjedelar av tiden

Sverige tillämpar så kallad ”två tredjedelarfrigivning” vilket innebär att den kriminelle automatiskt blir villkorligt frigiven efter att två tredjedelar av straffet avtjänats på anstalt. Detta skapar en stor diskrepans mellan den allmänna rättsuppfattningen och den lagstiftning som finns. För att öka förståelsen för svensk lagstiftning och för att försvåra för en kriminell livsstil vill Sverigedemokraterna avskaffa den automatiska frigivningen efter två tredjedelar av tiden för personer dömda för våldsbrott och narkotikabrott.

Utvisa kriminella utlänningar

Sverigedemokraterna anser inte att det är rimligt att en utlänning som begått en våldtäkt, ett mord eller något annat grovt våldsbrott ska belönas med uppehållstillstånd och på sikt svenskt medborgarskap. Tyvärr är det dock så att utlänningar i Sverige idag många gånger får stanna i landet trots att de begått grova brott såsom mord, dråp, misshandel och våldtäkt och trots att lagen medger utvisning. För de fall där utvisning döms ut så rör det sig ofta om en kortare tidsperiod. Vi anser att utvisning som regel ska ske på livstid om det inte finns förmildrande omständigheter som talar emot.

En utlänning ska inte få förmånen att stanna i Sverige om personen i fråga inte kan eller vill respektera våra lagar och regler. Det bör därför vara obligatoriskt att alltid pröva frågan om utvisning när en utlänning begått ett brott i Sverige. Vi anser vidare att endast om det föreligger synnerligen starka skäl ska en utlänning, som blivit dömd för ett brott som kan leda till utvisning, kunna undgå att utvisas.

Svensk domstol bör inte tillmäta någon större vikt till utlänningens levnadsomständigheter eller hur länge utlänningen vistats i Sverige när frågan om utvisning behandlas. Ej heller ska en utlänning som begått brott i Sverige få stanna bara för att denne bott i Sverige i fem år, för att denne haft uppehållstillstånd i fyra år eller för att personen i fråga har flyktingstatus.

För att kunna kontrollera att utvisningsdömda inte kommer åter till Sverige under annan identitet ska foto, fingeravtryck och DNA-prov tas och lagras i minst 80 år i ett register som alla nya immigranter ska kontrolleras mot. Återfinns en person i detta register ska denne omedelbart frihetsberövas till dess att han är utvisad, vilket ska ske snarast.

När en utlänning blir dömd till fängelse med efterföljande utvisning ska Sverige sträva efter att få den dömda utlänningen att avtjäna straffet i sitt hemland eller i annat anvisat land. Sverige ska därmed arbeta för att upprätta avtal med andra länder för att möjliggöra detta.

Fotboja vid frisläppande allvarliga brott

Enligt siffror från 2005, vilka är de färskaste som statistiska centralbyrån (SCB) publicerat rörande återfall i brott, återföll 24 procent av de personer som lagfördes år 2005 för nytt brott inom ett år och 39 procent inom tre år. Sett i ett tioårsperspektiv har återfallen ökat inom samtliga åldersgrupper. De högsta återfallsandelarna återfinns i nämnd ordning bland dem som dömts till sluten ungdomsvård (79 procent), överlämnande till vård inom socialtjänsten (62 procent), skyddstillsyn (59 procent) eller fängelse (56 procent) som huvudpåföljd.

Statistiken visar att risken för återfall ökar med de lagförda personernas tidigare brottsbelastning. Det är ett mönster som kan observeras över en längre tidsperiod. Med tidigare brottsbelastning avses här antalet lagföringar under en tioårsperiod före ingångslagföringen.

Bland de som lagförts vid 1–2 tidigare tillfällen återföll 41 procent inom tre år, medan återfallen bland de med stor brottsbelastning (minst tio tidigare lagföringar) uppgick till 90 procent efter tre år. Även för förstagångsförbrytare är alltså andelen som återfaller hög – nästan hälften. Denna statistik visar behovet av att tydligare agera mot att frisläppta återfaller i brott.

Med anledning av detta anser Sverigedemokraterna att man vid frisläppandet av grova våldsbrottslingar, sexualbrottslingar samt narkotikabrottslingar ska förse dem med elektronisk fotboja under en period efter frisläppandet som ska stå i proportion till hur länge de suttit i fängelse.

En brottsling som begått något av ovanstående brott och som suttit i fängelse eller ungdomsvård i fyra år bör exempelvis bära sådan elektronisk fotboja i ett år därefter. En person som suttit åtta år bör ha en längre period med fotboja, exempelvis två år.

På så sätt kan man uppnå en dämpande effekt på den frisläppte samtidigt som det blir lättare att utreda brott om personen med fotboja faktiskt återfaller i brott.

3. Brottsbekämpande myndigheter

Vi anser

att Sverige ska kunna återinföra gränskontroller temporärt.

att polisen ska kunna använda sig av brottsprovokation

att de svenska polismyndigheterna ska slås ihop till en

Återinföra gränskontroller

Den ökade globaliseringen i världen innefattar även en ökad rörlighet för kriminella nätverk och Sveriges gränser numera står närmast oskyddade i och med medlemskapet i EU. Tullen har förlorat en del av sina befogenheter och passkontroller är numera förbjudet mellan Schengenländer. I detta klimat frodas människosmuggling, narkotika- och vapensmuggling och kriminella individer kan röra sig fritt inom området. Det är viktigt att tullen ges de verktyg de behöver för att kunna möta detta tryck. Eftersom EU förbjuder tullen att utföra en väsentlig del av dess arbete är det på lång sikt vår ambition återvinna vår nationella suveränitet på detta område. På kortare sikt vill vi se möjlighet för Sverige att införa temporära gränskontroller när det bedöms behövas.

Brottsprovokation

Brottsprovokation är ett verktyg som många poliser världen över använder sig av för att komma åt brottslighet som annars är svår att beivra effektivt. I Sverige är det dock förbjudet för polisen att använda sig av detta verktyg. Förbudet mot brottsprovokation grundar sig inte i någon vedertagen praxis eller finns i kodifierad form, det handlar om olika rättsprinciper. Den övervägande är principen om att polisen att polisen aldrig får provocera eller på annat sätt förmå någon att inleda en brottslig aktivitet.

Sverigedemokraterna anser att brottsprovokation bör vara tillåtet i dag när det rör sig om grov organiserad brottslighet samt olika typer av sexualbrott såsom trafficking samt barnporr där grooming, att ta sexuella kontakter med barn via Internet, är ett brott som är särskilt svåråtkomligt idag.

I normalfallet bör brottsprovokation inte tillåtas när det gäller handlingar med lägre straffvärde, såsom snatteri, stöld (vanlig), misshandel eller liknande. Undantag bör dock göras om det rör sig om mängdbrottslighet som sker under organiserad form eller som det är särskilt påkallat ur ett samhällsperspektiv, exempelvis vid tobaks- och alkoholförsäljning till minderåriga.

Svenska polismyndigheter blir till en

Polisen består idag av 21 polismyndigheter med Rikspolisstyrelsen(RPS) som övervakande myndighet. Alla polismyndigheter agerar formellt och i praktiken självständigt men det finns olika typer av samarbeten som i stort bygger på frivillighet. Vissa direktiv och förordningar ges av RPS men mandatet som dessa vilar på är inte särskilt starkt.

Tyvärr fungerar inte polisorganisationen som det är tänkt. Styrningen från RPS är alltför dålig på grund av begränsade befogenheter som förhindrar implementering av nationella program. Det är även otydligt vilka befogenheter de lokala polisstyrelserna har i förhållande till RPS. Eftersom organisationen är så splittrad innebär det ökade kostnader, helhetsansvaret saknas eftersom det inte finns en chef som har ett övergripande ansvar, och kompetensförsörjningen inom organisationen blir lidande.

Sverigedemokraterna vill därför se att alla polismyndigheter slås ihop till en enrådighetsmyndighet, att denna myndighet kort och gott namnges Polisen och att myndigheten får en chef som har ett helhetsansvar för denna verksamhet.